

П Р С Т Е Њ А Њ Е

Зима, мењава веје,
сијело код стрица Крста,
фуруна ужарила, греје,
Драгуна скинула бурму с` прста.

Окупила се родбина ближа,
ваде се из шешира имена,
бирају се двије екипе,
вечерас ће се играти прстена.

На тацни подметач у свили,
филцани, ћикаре, напрстак ливен,
победник је ко ишћили,
где је прстен сакривен.

Шћепан и Томана ђаволе,
дирају нешто Мирка,
Сава устима принесе,
зачу се из двојница свирка.

Крену и пјесма стара,
о Гатачком пољу равном,
са пуно љубави и жара,
о неком времену давном.

Глигор гусле узе,
превуче по длаци смолу,
дотегну их, у крило стави,
запјева о Вучјем Долу.

Боже што ми узе,
лепоту времена давних,
сијела, пјесме, игре,
мојих предака славних.

Угљеша Слијепчевић